

- 4) Λόγος αντλούμενος από παράβαση του άρθρου 1, του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του άρθρου 16 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο κατέστησε δυσχερή την πρόσβαση των διαδικών σε δικαστήριο και εισήγαγε δυσμενή εις βάρος τους διάκριση λόγω του τόπου κατοικίας ή έδρας τους. Η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου υιοθέτηση ενιαίου κανόνα για όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την παρέκταση της προθεσμίας λόγω απόστασης έχει ως συνέπεια να καθίσταται δυσχερής για τους διαδικούς που κατοικούν ή έχουν την έδρα τους σε μεγάλη απόσταση από την έδρα του Γενικού Δικαστηρίου η πρόσβαση σε δικαστήριο, ακόμη και όταν οι ενδιαφερόμενοι κατοικούν ή έχουν την έδρα τους στις επαρχίες του οικείου κράτους, και ως εκ τούτου συνιστά διάκριση εις βάρος των μετεχόντων στη διαδικασία λόγω του τόπου κατοικίας τους.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
20 Φεβρουαρίου 2018 — Logistik XXL GmbH κατά CMR Transport & Logistik**

(Υπόθεση C-135/18)

(2018/C 190/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και αναιρεσείουσα: Logistik XXL GmbH

Εναγόμενος και αναιρεσίβλητος: CMR Transport & Logistik

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σε περίπτωση δικαστικής απόφασης που υποχρεώνει τον εναγόμενο χωρίς περιορισμούς και όρους σε παροχή, και κατά της οποίας ασκήθηκε τακτικό ένδικο μέσο στο κράτος μέλος προέλευσης ή δεν έχει παρέλθει ακόμη η προθεσμία άσκησης τέτοιου ένδικου μέσου, συνιστά η διαταγή του δικαστηρίου προέλευσης ότι η απόφαση είναι προσωρινά εκτελεστή μόνο έναντι παροχής εγγυήσεως «έτερο» όρο υπό την έννοια του αριθμού 4.4 του εντύπου του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (¹);
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Ισχύει αυτό ακόμη και όταν στο κράτος μέλος προέλευσης είναι δυνατή εξασφαλιστική εκτέλεση βάσει της προσωρινά εκτελεστής αποφάσεως, χωρίς εγγυοδοσία;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:
 - α) Πώς πρέπει να ενεργήσει το δικαστήριο προέλευσης σε σχέση με το έντυπο του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, σε περίπτωση αποφάσεως, η οποία περιέχει εκτελεστή υποχρέωση και κατά της οποίας έχει ασκηθεί τακτικό ένδικο μέσο στο κράτος μέλος προέλευσης ή δεν έχει παρέλθει ακόμη η προθεσμία άσκησης τέτοιου ένδικου μέσου, όταν η εκτέλεση της αποφάσεως στο κράτος μέλος προέλευσης επιτρέπεται, βάσει του διατακτικού της αποφάσεως ή βάσει νομοθετικής διατάξεως, να γίνει μόνο κατόπιν παροχής εγγυήσεως;
 - β) Υποχρεούται το δικαστήριο προέλευσης να εκδώσει τη βεβαίωση χρησιμοποιώντας το έντυπο του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, χωρίς να περιλάβει τα στοιχεία που προβλέπονται στους αριθμούς 4.4.1 ως 4.4.4;
 - γ) Δύνатаι σε αυτή την περίπτωση το δικαστήριο προέλευσης να εκδώσει τη βεβαίωση με χρήση του εντύπου του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, περιλαμβάνοντας –π.χ. στους αριθμούς 4.4.1 ή 4.4.3 του εντύπου– πρόσθετα στοιχεία σχετικά με την απαιτούμενη εγγυοδοσία και επισυνάπτοντας το κείμενο της διάταξης νόμου στο έντυπο;

4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

- α) Πώς πρέπει να ενεργήσει το δικαστήριο προέλευσης σε σχέση με το έντυπο του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όταν η εξασφαλιστική εκτέλεση, βάσει νομοθετικής ρύθμισης, επιτρέπεται στο κράτος μέλος προέλευσης μόνο μετά την πάροδο προθεσμίας;
- β) Δύναται σε αυτή την περίπτωση το δικαστήριο προέλευσης να εκδώσει τη βεβαίωση με χρήση του εντύπου του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, περιλαμβάνοντας –π.χ. στους αριθμούς 4.4.1 ή 4.4.3 του εντύπου– πρόσθετα στοιχεία σχετικά με αυτήν την προθεσμία και επισυνάπτοντας το κείμενο της διάταξης νόμου στο έντυπο;

(¹) ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2018 — Violeta Villar Láiz κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Υπόθεση C-161/18)

(2018/C 190/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Violeta Villar Láiz

Εφεσίβλητοι: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Κατά το ισπανικό δίκαιο, για να υπολογιστεί η σύνταξη γήρατος πρέπει να εφαρμοστεί επί του βασικού ποσού που υπολογίζεται βάσει των μισθών των τελευταίων ετών συντελεστής ο οποίος αναλογεί στον αριθμό ετών καταβολής εισφορών καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού βίου. Αντιτίθεται το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης (¹), σε ρύθμιση του εσωτερικού δικαίου, όπως αυτή των άρθρων 247.α και 248.3 του Ley General de la Seguridad Social, που μειώνει τον αριθμό των ετών που υπολογίζονται για την εφαρμογή του συντελεστή σε περίπτωση περιόδων εργασίας μερικής απασχολήσεως; Επιτάσσει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ τον υπολογισμό του αριθμού των ετών καταβολής εισφορών που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του εφαρμοστέου για τον υπολογισμό της συντάξεως γήρατος συντελεστή κατά τον ίδιο τρόπο για τους εργαζομένους πλήρους απασχολήσεως και για τους εργαζομένους μερικής απασχολήσεως;
- 2) Αντιβαίνει ρύθμιση του εσωτερικού δικαίου όπως η επίμαχη εν προκειμένω επίσης στο άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτως ώστε να υποχρεούται το εθνικό δικαστήριο να διασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα του Χάρτη αφήνοντας ανεφάρμοστες τις επίμαχες νομοθετικές διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, χωρίς να ζητήσει ή να αναμείνει την προηγούμενη κατάργησή τους δια της νομοθετικής οδού ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συνταγματικής διαδικασίας;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160.